

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z wniosku M. N.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w [...]
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,
kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 29 lipca 2004 r., sygn. akt III AUa .../03,

odrzuca kasację.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] wyrokiem z 29 lipca 2004 r. sygn. III AUa .../03 na skutek apelacji wnioskodawcy M. N. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z 4 grudnia 2002 r., sygn. akt VIII U .../02 oddalił apelację.

Od powyższego wyroku M. N. wniósł kasację, w której zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając obrazę prawa materialnego, a w szczególności przepisów art. 12 pkt 3 w związku z art. 57 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez ich niezastosowanie.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie wyroków Sądu I i II instancji i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, lub zmianę

zaskarżonych wyroków, poprzez przyznanie powodowi prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie kasacji do rozpoznania wskazano, że kasacja jest oczywiście zasadna z tego powodu,

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 393³ § 1 k.p.c. określa konieczne składniki kasacji. W pkt 3 tego przepisu wskazano, że kasacja powinna zawierać przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu. Brak tego elementu jest uznawany w orzecznictwie za brak nie podlegający uzupełnieniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 – OSNC 2001/3/51 oraz z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 – OSNC 2002/2/22).

Wnoszący kasację wskazuje jako okoliczność uzasadniającą jej rozpoznanie „iż wnioskodawca mający prawo do renty nie otrzymał jej w wyniku oczywiście błędnego poglądu Sądów I i II instancji”, co w sposób oczywisty nie stanowi spełnienia wymagania określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.

Analizując owe okoliczności dochodzi się do wniosku, że są one jedynie próbą polemiki z ustaleniami Sądu Okręgowego jak i Sądu Apelacyjnego, co zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie może stanowić okoliczności angażującej najwyższą instancję sądowniczą do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Należy przyjąć, że powoływane w kasacji nieprawidłowości nie wymagają wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy w związku z istnieniem obszernego i aktualnego orzecznictwa w tym przedmiocie.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.